

Handläggare: Ida Gottberg
Telefon: 08-508 28 727

Till
Miljö- och hälsoskyddsnämnden
2013-02-05, p. 23

Överklagande av länsstyrelsens beslut rörande trafikbuller vid Ångermannagatan 2

**Utveckling av överklagande till mark- och miljödomstolen
avseende länsstyrelsens beslut den 30 november 2012,
ärende 5051-17893-2011**

Förvaltningens förslag till beslut

1. Fullfölja överklagandet och yrka att mark- och miljödomstolen, med upphävande av länsstyrelsens beslut den 30 november 2012, dnr 5051-17893-2011, fastställer miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut från den 12 maj 2011.
2. Åberopa detta tjänsteutlåtande som grund för överklagandet.
3. Uppdra åt förvaltningschefen att företräda nämnden i ärendet.

Gunnar Söderholm
Förvaltningschef

Gustaf Landahl
Avdelningschef

Sammanfattning

Klagomål på buller från trafiken på Ångermannagatan inkom till miljöförvaltningen den 3 april 2011. Enligt stadens bullerkartläggning är den dygnsekvivalenta ljudnivån vid den värst utsatta fasaden på den klagandes villabostad i den lägre delen av spannet 50-55 dBA. Fastigheten exponeras för utomhusnivåer som ligger under de av regeringen fastställda riktvärden som gäller vid nybyggnad. Därmed uppfyller fastigheten inte heller de kriterier som staden har satt upp för att erhålla bidrag för bullerskyddsåtgärder. Mot den bakgrunden beslutade miljö- och hälsoskyddsnämnden den 12 maj 2011 att lämna klagomålet

utan åtgärd. Klagande överklagade till länsstyrelsen som beslutade att återförvisa ärendet till miljö- och hälsoskyddsnämnden för fortsatt handläggning. Miljö- och hälsoskyddsnämnden har överklagat beslutet reservationsvis och utvecklar överklagandet genom detta tjänsteutlåtande.

Bakgrund

Klagomål på buller från trafik vid Ångermannagatan inkom till miljöförvaltningen den 3 april 2012. Enligt stadens bullerkartläggning är den dygnsekvivalenta ljudnivån vid den värst utsatta fasaden 50-55 dBA. Den ekvivalenta ljudnivån ska enligt stadens bullerskyddsprogram vara minst 62 dBA vid fasad för att erbjudas bullerskyddsåtgärder. Bullerskyddsprogramet bygger på stadens åtgärdsprogram som antogs år 2009 enligt förordning om omgivningsbuller (SFS 2004:675). Enligt tidigare åtgärdsprogram fram till år 2009 har cirka 38 000 personer fått bullerskyddsåtgärder längs det kommunala vägnätet. Efter 2009 är det cirka 2300 personer som har fått bullerskyddsåtgärder. Klaganden menar att bullernivåerna har ökat markant i området pga. all ny bebyggelse. Miljö- och hälsoskyddsnämnden bedömde att en eventuell ökning av trafiken inte kan nå upp till 62 dBA ekvivalent nivå eftersom det hade krävts mer än en fyrdubblad ökning av trafiken. Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutade därför den 12 maj 2012 att avsluta ärendet utan åtgärd.

Beslutet överklagades till länsstyrelsen, som genom beslut den 30 november 2012 upphävde nämndens beslut och visade ärendet åter för fortsatt handläggning. Som grund för sitt beslut angav länsstyrelsen att med anledning av vad som har framkommit i ärendet att det inte är klarlagt huruvida det finns ett behov av bullerskyddsåtgärder eller inte. Länsstyrelsen konstaterade vidare att en beräkning som en bullerkartläggning baseras på inte visar vilka bullernivåer som finns inomhus, utan endast nivåerna utomhus. Länsstyrelsen bedömde att även om det inte skulle vara rimligt att åtgärda bullernivåerna utomhus kan det finnas skäl att kontrollera att nivåerna inte överskrids inomhus. Nämnden har överklagat länsstyrelsens beslut reservationsvis och har anhållit om anstånd med att utveckla talan till den 15 februari 2013.

Förvaltningens synpunkter

I regeringens infrastrukturproposition 1996/97:53 har följande riktvärden tagits fram, som inte ska överskridas vid nybyggnation eller väsentlig ombyggnad.

- 30 dBA ekvivalent inomhus
- 45 dBA max inomhus nattetid
- 55 dBA ekvivalent utomhus vid fasad
- 70 dBA max vid uteplats i anslutning till bostad

Trafikkontoret som är ansvarig för stadens vägar ger bidrag för bullerskyddsåtgärder till fastighetsägare med fastigheter som uppfyller vissa kriterier, om åtgärder direkt vid källan inte är möjlig. Kriterierna är framtagna i ett bullerskyddsprogram som bygger på stadens åtgärdsprogram som antogs år 2009 enligt förordning om omgivningsbuller (SFS 2004:675). Enligt åtgärdsprogrammet prioriteras de bostäder som har högst ljudnivåer utomhus. Fastighetsägare till bullerutsatta fastigheter erbjuds bidrag successivt. I dagsläget erbjuds bidrag när den ekvivalenta ljudnivån vid fasad överskrider 62 dBA.

Enligt stadens bullerkartläggning som upprättats enligt förordningen (2004:675) om omgivningsbuller är den dygnsekvivalenta ljudnivån vid den värst utsatta fasaden vid klagandes bostad i den lägre delen av spannet 50-55 dBA (se figur 1 samt figur 2). Förvaltningen anser att dessa beräkningar är fullgoda som underlag för bedömningen av om det i ärendet föreligger olägenhet till följd av buller. Ungefär 170 000¹ personer i Stockholm har en ljudnivå över riktvärdet 55 dBA ekvivalent utanför sin bostad. Miljö- och hälsoskyddsnämnden har vid avvägning bedömt att alla fastigheter inte kan åtgärdas på en gång och att trafik- och renhållningsnämndens val att prioritera de värst bullerutsatta bostäderna är ekonomiskt rimligt och miljömässigt motiverat. Den klagandes bostad tillhör dock inte enligt bullerkartläggningen de bostäder där det långsiktiga riktvärdet 55 dBA ekvivalent överskrids.

¹ WSP Akustik, 2007. Sammanställning av boende inom olika bullerintervall i Stockholms stad. TR 2007-089 R01

Fig. 1 Utdrag ur Stockholms bullerkarta, buller från vägtrafik vid 2 m. För teckenförklaring, se figur 2.

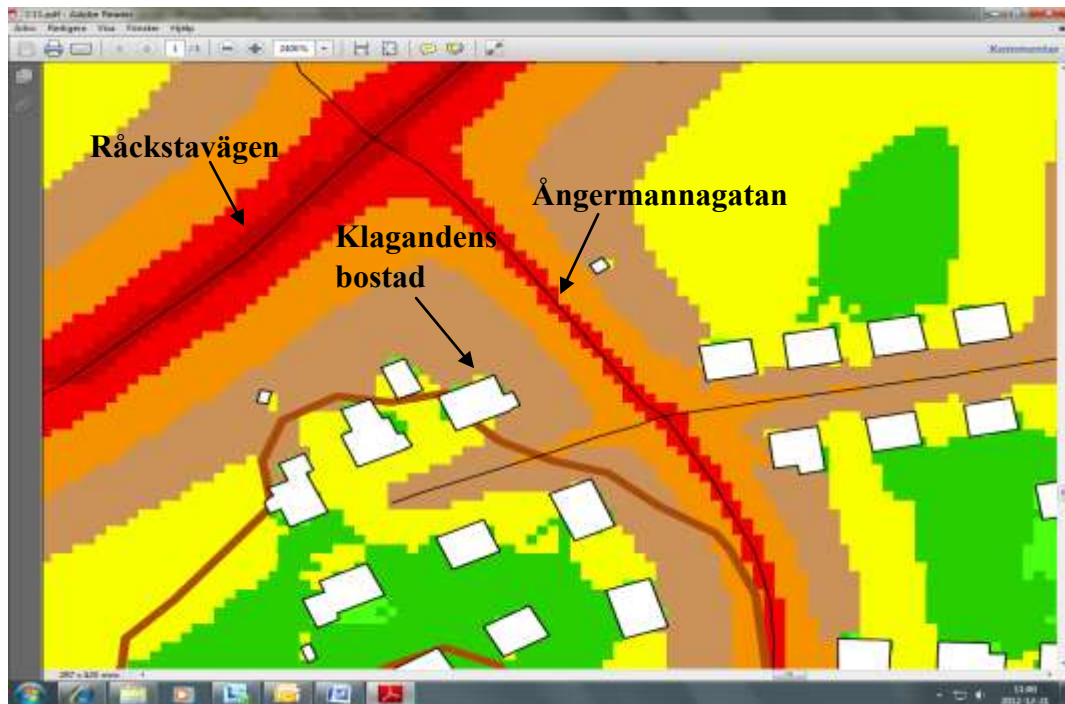
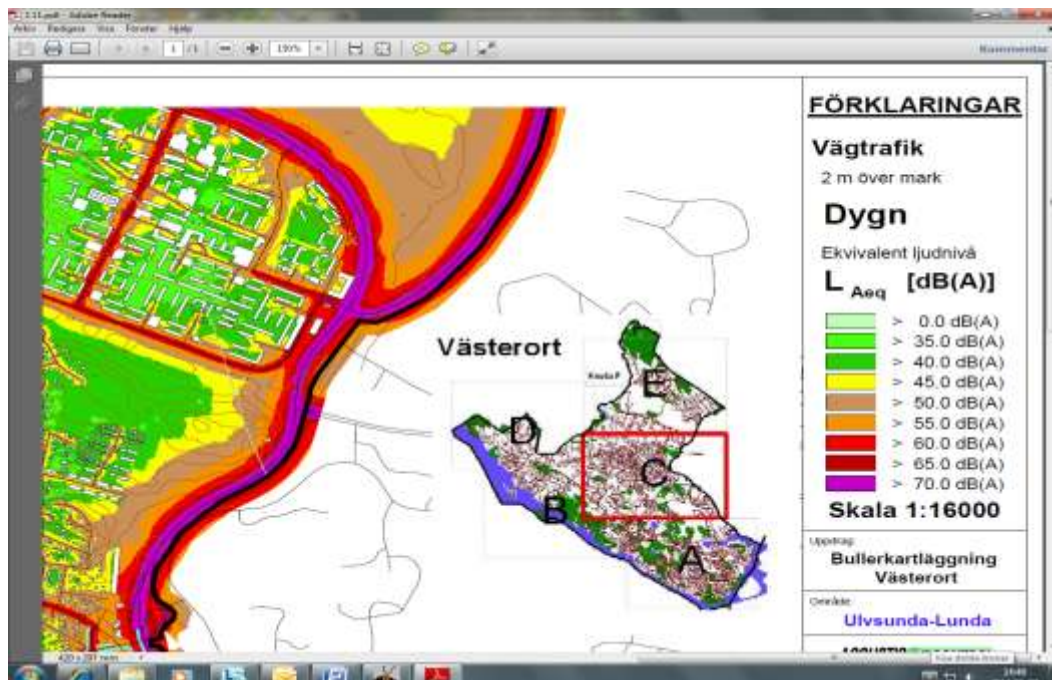

Fig. 2 Utdrag ur Stockholms bullerkarta, teckenförklaring

Förvaltningen vill framhålla att det endast görs mätningar av trafikbuller undantagsvis. Generellt sett ger beräkningar av ljudnivån från trafiken ett mer tillförlitligt bedömningsunderlag än ljudmätningar.

Den största bullerkällan vid Ångermannagatan 2 är Råckstavägen. Ljudnivån på 50-55 dBA är beräknad utifrån trafikflödet 3700 fordon per dygn utifrån trafikflöden år 2001-2002 på Råckstavägen. En trafikmätning från år 2011 på Råckstavägen visar att trafikflödet var cirka 4400 fordon per dygn. Trafikflödet på Ångermannagatan har legat oförändrat på 1200 fordon per dygn mellan år 2001-2002 och år 2009.

Miljöförvaltningen anser att det är orimligt att trafikkontoret som trafikhuvudman ska utföra enskilda mätningar vid klagandens bostad eftersom den bullerkartläggning som finns över stadens alla gator ger ett bra underlag för vilka områden som ska prioriteras för åtgärder och vidare utredningar.

Länsstyrelsen har i sitt beslut bedömt att även om det inte skulle vara rimligt att åtgärda bullernivåerna utomhus kan det finnas skäl att kontrollera att nivåerna inte överskrids inomhus. När ljudnivån utomhus vid fasad understiger 62 dBA är fastighetsägaren enligt nuvarande policy i Stockholm stad inte berättigad till bullerskyddsåtgärder. Anledningen till det är den avvägning som gjorts från tillsynsmyndigheten att en prioritering av de mest utsatta fastigheterna är dels miljömässigt dels ekonomiskt motiverad. En normal fasad dämpar ljudnivån med ca 30 dBA. Med en normal fasaddämpning förefaller det långsiktiga målet på 30 dBA ekvivalent ljudnivån inomhus klaras med marginal i den klagandes bostad ($55-30=25$ dBA).

Länsstyrelsen har som grund för sitt beslut även anfört att det pågår en omfattande nybyggnation i området vilket leder till ökad trafik. Under de senaste 10 åren har befolkningen i området (Råcksta) ökat med ca 2000 personer, där barn och unga står för en stor del av ökningen. För att den klagandes bostad ska bli aktuell för bullerskyddsåtgärder krävs det att trafikflödet har mer än tredubblats sedan år 2011. Utifrån dessa uppgifter bedömer miljöförvaltningen att det inte finns någon anledning att tro att en så pass kraftig trafikökning har skett under en tvåårsperiod.

Länsstyrelsens beslut generaliserar utredningskraven och vill ange en utredningsnivå som ska gälla för alla klagomålsärenden enligt miljöbalken. Förvaltningen anser att detta synsätt är fel. Om det varken genom klagandes eller i befintligt material framkommer omständigheter som visar att en klagandes situation avviker från de kartläggningar och övrigt underlag som förvaltningen förfogar över, måste detta material kunna anses tillräckligt för att bedöma om det finns grund för ingripande enligt 26 kap 9 § miljöbalken.

Mot bakgrund av det anförda anser miljöförvaltningen att ärendet är tillräckligt utrett och yrkar att länsstyrelsens beslut upphävs.

Bilagor

1. Länsstyrelsen beslut den 30 november 2012, dnr 5051-17893-2011
2. Miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut den 12 maj 2011
3. Stockholms stads åtgärdsprogram 2009-2013